

Ministeren gennemgik derefter de enkelte punkter i forslaget. Med hensyn til *punkt 1* udtalte ministeren, at forslaget ville være ensbetydende med, at den gældende bestemmelse, hvorefter 15 pct. af de midler, der skal dække forsikringsfonden, kan anbringes friere end ellers foreskrevet, ville falde bort. Bestemmelsen herom var blevet indført så sent som i 1958 og havde aldrig givet anledning til kritik. Den havde i øvrigt heller aldrig været udnyttet til det tilladte maksimum.

Vedrørende forslagets *punkt 2* oplyste ministeren, at den gældende livsforsikringstarif var fælles for de private livsforsikrings-selskaber og for statsanstalten for livsforsikring. Forskellen mellem selskaberne lå i det store hele i størrelsen af bonus. Da bonus ifølge sin natur er en variabel størrelse, kunne intet selskab på forhånd give tilsagn om bonus af en bestemt størrelse.

Den under *punkt 3* foreslåede oprettelse af et statsejet selskab kunne ministeren heller ikke tilslutte sig. Samme synspunkt havde ministeren med hensyn til den under *punkt 4* foreslåede oprettelse af ét gensidigt bygningsbrandforsikringsselskab for hele landet.

Endelig gjorde ministeren opmærksom på, at folketinget flere gange havde beskæftiget sig med det under *punkt 5* fremsatte forslag om at samle al forsikring under samme ministerium. Så sent som i 1959 havde folketinget efter en enstemmig udvalgsindstilling opretholdt de gældende regler på området.

Regeringspartiernes ordførere tilsluttede sig ministerens synspunkter og kunne således ikke medvirke til forslagets vedtagelse. Ganske vist var det tempo, med hvilket forsikringskommissionen hidtil havde arbejdet, ikke imponerende, men det var vigtigt at få et samlet overblik over forsikringsvæsenet, inden man foretog afgørende ændringer.

Derimod kunne *K. J. Mortensen* (S) give tilslutning til forslaget, som han fremhævede i det store og hele tolkede de tanker, som socialdemokratiet selv flere gange havde bragt frem. Også *Kjær Rasmussen* (VS) gav tilslutning til forslaget, selvom det efter hans opfattelse ikke var vidtgående nok.

Efter 1. behandlingen henvistes forslaget til et folketingsudvalg, som imidlertid ikke afsluttede sit arbejde med forslaget inden folketingsårets slutning.

16. Forslag til folketingsbeslutning om ændring af lov om den offentlige sygeforsikring, af lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde og af lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m. fl. (Om forhøjelse af dagpenge og erstatninger samt om afskaffelse af ventetidsregler m. v.). (*Helge Nielsen, Albertsen, Erling Dinesen, Lis Groes, Anker Jørgensen, Niels Mørk og Bertel Pedersen*). [A. sp. 2333].